

vet ved hvad der er yttret derimod, skal jeg kun bemærke, at, efterat der har været Menighed mellem begge Thing om et Par vigtige Punkter i den ene af de Lønningslove, der foreligge, er der til Slutningen, i Henhold til Grundlovens Bestemmelse for slige Tilfælde, af begge Thing blevet nebsat et Fællesudvalg, der har afgivet sin Betænkning. Det forekommer mig dog nu besynderligt, at dette Fællesudvalgs Indstillinger skal afslødes tilbage for noget Andet, som man kalder et Forligstilbud; thi skulde dog ikke det principale Forligstilbud, det der er udgaaet fra Fællesudvalget, det grundlovmæssig nebsatte Fællesudvalgs Indstillinger om det samme Spørgsmaal have Fortrinnet for 18 andre Medlemmers Forligstilbud? Det er besynderligt, at man vil give dette Forligstilbud et saadant Fortrin, at man vil have det til extraordinair Behandling, for at det kan komme til at gaae forud for Behandlingen af det, der egentlig skulde ligge for. Dette er en Betragtning, som jeg føier til de øvrige af mig ansførte Grunde, der medfører, at jeg ikke kan stemme for en extraordinair Behandling af det foreliggende Forslag. Uagtet det vistnok er overflødigt, skal jeg dog bemærke, at det er ganske rigtigt, naar den ærede Ordfører for Forlagsstillerne (N. Hage) har yttret, at han allerede i Fællesudvalget har omtalt dette Forslag; men da var det ikke endnu redigeret; han nævnte kun løseligt, at der kunde stilles Forslag til en Beslutning; men der kan jo stilles Forslag til mange forskjellige Beslutninger, og han er derfor ingenlunde berettiget til at sige, at jeg dengang kunde vide, hvorpaa Beslutningen skulde gaae ud. Den var dengang endnu kun til hans Tanke, men ikke paa Papiret, og den ærede Rigsdagsmands Udtalelse er derfor ikke berettiget; i alt Fald kunde den da kun gjælde mig; idet jeg antager, at alle, eller idetmindste de fleste af de Medlemmer, som ikke have været med blandt Forlagsstillerne, ikke have vidst det Mindste om dette Forslag, førend de for en 2, eller 2 $\frac{1}{2}$ Time siden hørte den ærede Formand meddele, at det var indkommet. Derfor som det ikke er en Overrumpning, ved jeg ikke, hvad der skulde være det.

Indenrigsministeren: Den Gjenstand, der her behandles, er jo dog virkelig ikke ny, thi den har i Nar været idetmindste fire Gange til Behandling her i Thinget. Denne Sag er altsaa vel bekendt her, og man maatte være meget tilbøielig til at lade sig overrumple, naar man skulde blive det ved dette Forslag; man maatte forlange en usædvanlig Forberedelsestid, naar man ikke skulde være tilstrækkelig forberedt paa dette Forslag. Det er, som sagt, virkelig ikke noget Nyt; noget for Thinget Ubekendt, der her kommer frem, det er Noget, med Hensyn til hvilket, vi i utallige Timer have forhandlet Grundene for og imod; og jeg troer derfor, at den, der vilde lade sig overrumple heraf, den, der overhovedet vilde lade sig overrumple af Noget, som han har kendt i meget lang Tid og overvejet mangfoldige Gange, vilde finde sig overrasket ved mange forskjellige andre Ting.

N. Hage: Her er jo kun Spørgsmaal om, hvorvidt det høitærede Thing vil tillade, at Sagen behandles extraordinairt i Aften; den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. N. Hansen) har jo nu imidlertid egentlig begyndt en Forhandling om Sagens Realitet, og det er derfor temmelig vanskeligt ganske at undgaae at sige nogle Ord, som maa ske strengt taget ikke høre herhen. Det maa da først være mig tilladt at gjøre opmærksom paa, at det ærede Medlem nu vil give sig ud for at være en Mand af temmelig tungt Begreb og svag i Opfattelsen af Ord, medens det dog er os Alle bekendt, at han har et meget skarpt Begreb og er fuldkommen skiftet til at forstaae, hvad der bliver sagt. I den Henseende er der bestemt ingen Mangel hos det ærede Medlem, og skjøndt han ganske rigtigt imellem Kl. 1 og 2 ikke har seet dette Forslag skriftligt, har han dog hørt det meddele, og jeg holder mig overbevist om, at det har været saa vel indprentet i det ærede Medlems Erindring, at han ganske vist ikke med Grund kan sige, at han er bleven overrumplet ved det. Naar det ærede Medlem har ansført, at Lønningslovene burde komme til Behandling for denne Beslutning, der saaledes uforsv-